

Universitätsbibliothek Paderborn

Diplomatvm Belgicorvm Libri Dvo

Le Mire, Aubert

Brvxellis, 1627

59. Conradus II. Imp. an. 1146. confirmat praedia & posseßiones
cathedralis ecclesiae Cameracensis, Gertrude coniuge sua postulante.
Idem fecit Fredericus I. Imp. an. 1153.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10903

De Wenemari & Gislae matrimonio ita Lambertus Ardensis cap. 25. Gislam (Manassis sororem) postea vxorem habuit, viris & viribus vir inclitus & genere, Gandauen sis opidi Castellanus, qui ex ea genuit primogenitum Arnoldum. Item cap. 62, Interea mortuus est Gandauensis Castellanus Wenemarus, dum Arnoldus filius eius nimium intentus & sollicitus in acquirendo, imo iam adepto & acquisito apud Gisnas detineretur Comitatu. Haec tenus Ardensis.

His accedit quod ad cacem Chronicus ms. Ardensis siue Ardenensis, videlicet inter ceteros versus, Comitum Gisnenium nomina exprimentes habeatur versus iste de dicto Arnulpho seu Arnoldo Comite. Inclitus Arnoldus de Ganda qui veniebat.

Obiit autem Arnulphus an. 1168. ut idem Lambertus Ardenensis tradit.

BALDVINVS filius eius,) fuit filius primo genitus Arnoldi Comitis Gisnensis, & Mathildis a S. Audomaro, atq; in Comitatu Gisneni suo patri successit; ut ex Meiero & eodem Lamberto Ardensi constat.

NORHOVT) vulgo nunc Norton, in Comitatu Gisneni, aut in illa vicinia.

C A P V T L I X .

Conradus II. Imp. confirmat prædia & possessiones ecclesie Cameracensis, anno 1146.

IN nomine sanctæ & indiuividuæ Trinitatis. CONRADVS diuina iuente clementia Romanorum Rex secundus.

Prædecessorum debet priuilegia conseruari, qui sua vult à deceSSIONIBUS instituta seruari; & quia Regiæ Maiestatis est, iustis petitionibus aures misericordie porrigeret, & fidelium regni necessitatibus affectu debito subuenire, dilecti nostri NICOLAI venerabilis Cameracensis Episcopi precibus annuentes, collata ecclesiæ suæ à prædecessoribus nostris priuilegia, pietatis intuitu dignum duximus confirmare:

Vt quod præcedentium Imperatorum & Regum, Pippini, Caroli Magni, Lodouici, Arnulfi & Ottonis, Ecclesiæ Cameracensi dedit & confirmavit auctoritas, nostro roboraretur auxilio, & Regiæ nostræ auctoritatis munimine fulciretur, ac ratum & inconuulsum, omni futuro in posterum tempore, perduraret.

Auctoritatis igitur nostra præcepto, iura & honorem Cameracensis

Q.

censis

censi ecclesiæ roborantes, subsignatas possessiones præfatæ Sedi Cameracensi, ad honorem & virilitatem præfati Episcopi, & successorum suorum, irrefragabiliter assignauimus, ciuitatem scilicet, quæ CAMERACVS nuncupatur, cum iustitijs, districtibus, moneta, molendinis, tam in ciuitate quam extra, aquis, aquartimque decursibus, ecclesijs, villis, quæ hactenus Episcopalis possessionis extitisse constat.

Abbatiam etiam S. Gaugerici, Comitatum totius terræ Cameraensis, Castellaniam quoque, casaturas & hominia, quæ de feodo Episcopi esse constat: ad hæc Nouum castellum, cum iustitijs, districtibus, moneta, molendinis, aquis, casatis; Forastum etiam, tendens in longitudine à Sanacionis monte usque ad illum locum, ubi duæ Helpæ cadunt in Sambram, in latitudine à villa, quæ dicitur *Barsis*, & loco qui vocatur *Gorgunes*, ita ut Sambra decurrit, & duæ Helpæ usque ad ulteriorem ulterioris Helpæ ripam.

Decernimus ergo, & regia auctoritate nostra præcipimus, ut nullus Iudex publicus, vel quislibet ex iudicaria potestate in ecclesiæ, aut loca, vel agros, seu reliquas denominatas possessiones prædictæ ecclesiæ, quos moderno tempore in quibuslibet pagis vel territorijs, infra ditionem regni nostri, iuste & legaliter tenet vel possidet memorata ecclesia, vel ea quæ deinceps à Catholicis viris collata fuerint Ecclesiæ, ad cauñas exigendas, aut feda, vel mansiones vel paratas faciendas, aut fideiussores tollendos, aut homines ipsius ecclesiæ, tam ingenuos quam seruos, super terram ipsius commanentes, aliquatenus distringendos, vel villas, redibitiones, aut illicias occasionses requirendas, nostris & futuris temporibus, ingredi audeat, vel ea quæ supra memorata sunt penitus exigere præsumat.

Porrò ad exterminandas æmulorum & maleuolorum suggestiones, conseruandos etiam honoris & regni nostri fines, præfato Episcopo & successoribus suis, interuentu carissime coniugis nostræ GERTRUDIS Reginæ, ex regalis munificentie benignitate, concedimus, ut in nostra & successorum nostrorum, tam Regum quam Imperatorum manu & tuitione, nullo Duce, Comite, Principe, seu quilibet maiori minorue persona intercedente, irrefragabiliter permaneant: ut clerus & ordo in seruitio Dei roboretur, Principum quoque & populi fidelitas nobis & regno nostro inuiolabilis conseruetur.

Præterea nouam illam consuetudinem, quæ vulgo *Gauena* dicitur,
quam

quam solet Comes Flandrensis exigere, prædicto fideli nostro NICOLAO Episcopo, ciuitati, ecclesiæ, & territorio Cameracensi, ex regalis auctoritatis beneficio, remittimus; statuentes ut nullo in posterum tempore liceat Flandrensi vel cuilibet alij Comiti, sæculariue personæ, ad prædictam consuetudinem manum mittere, vel ecclesiæ Cameracensis pacem super iniustis vexationibus fatigare.

Sed liceat memorato Præfulti, suisque successoribus res prædictæ ecclesiæ cum cellulis & rebus, vel hominibus sibi legaliter subiectis, sub immunitatis nostræ defensione, quieto ordine possidere, & nostro fideliter parere regno, atque pro stabilitate nostra vel totius regni à Deo nobis collati vel conseruandi, vñà cum clero & populo sibi subiecto, liberè Dei misericordiam exorare; & quidquid exinde Fiscus noster exigere poterat, ad luminaria ipsius ecclesiæ continuanda, perpetualiter concessimus adhibendum.

Præterea constituimus, ut nullus successorum nostrorum Regum seu Imperatorum, ut nullus Dux vel Comes atque Vicarius, seu quislibet ex iudicaria potestate, nostram vel antecessorum nostrorum Regum & Imperatorum auctoritatem violare præsumat. Quod si quisquam ausu temerario nostram & prædecessorum nostrorum auctoritatem infringere tentauerit, caussis regalibus sit obnoxius, & insuper mille libras auri purissimi componat, dimidieratem Fisco nostro, & reliquam partem præfatae Cameracensi ecclesiæ.

Vt autem hæc ab omnibus credantur, & omni deinceps tempore rata & inconulsa conseruentur, hanc inde chartam scribi, & sigilli nostri impressione insigniri iussimus, manuque propria, ut infra appetat, corroborauimus.

Huius rei testes sunt,

Arnulphus Coloniensis Archiepiscopus.

Henricus Leodiensis Episcopus.

Wernerus Monasteriensis Episcopus.

Ortliebus Basilienensis Episcopus.

Philippus Osenbruggensis Episcopus.

Albero Verdunensis Episcopus.

Anselmus Hauelenburgensis Episcopus.

Wibaldus Stabulensis Abbas.

Godefridus Prumiensis Abbas.

Lambertus Werdinensis Abbas.

Q. 2

Anno

D I P L O M A T A

Anno Andensis Abbas.
 Heremannus Palatinus Comes de Rheno.
 Henricus de Lemburch, & frater eius Comes Waleramus
 de Arlon.
 Otto Comes de Rinecka, & filius eius Otto.
 Loudeuicus Comes de Lon.
 Adolfus Comes de Monte.
 Hugo Comes de Dagesburch.
 Otto Comes de Rauensberch.
 Otto Comes de Duraz.
 Henricus Comes de Gelren.
 Hermannus Comes de Cuick.
 Rubertus Comes de Luisemburch.
 Albertus Comes de Woruenich.
 Wilelmus Comes de Iuliaco.
 Henricus Comes de Katzenelenbogh.
 Marquardus de Grumbach.
 Tibertus de Spilemberch.

Signum domini CONRADI Romanorum Regis secundi.

Ego Arnoldus Cancellarius, vice Henrici Moguntinensis Archiepiscopi, & Archicancellarij recognoui, anno Dominicæ Incarnationis millesimo centesimo quadragesimo sexto, Indictione octava, III. Kalendas Ianuarij, regnante Cunrado Romanorum Rege secundo, anno vero regni eius octauo. Data est Aquisgrani in regio palatio feliciter, amen.

Fredericus I. Imp. idem confirmat anno 1153.

IN nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatis. **FREDERICVS** diuina fauente clementia Romanorum Rex augustus. Prædecessorum debet priuilegia conseruare, qui &c. *Vt superiori capite.*

Testes, in quorum præsentia hæc acta sunt, subternotari fecimus; quorum nomina hæc sunt:

Arnoldus Coloniensis Archiepiscopus.
 Hillinus Treuerensis Archiepiscopus.
 Stephanus Metensis Episcopus.

Conra-

Conradus Wormatiensis Episcopus.
 Henricus Leodicensis Episcopus.
 Philippus Osenburgensis Episcopus.
 Wibaldus Stabulensis Abbas.
 Henricus Dux Saxonie.
 Mattheus Dux Lotharingie.
 Godefridus Dux Louania.
 Welpho Dux Spoleti, Marchio Tusciae, Rector Sardiniae.

Otto Palatinus de Vintelinesbach.
 Heremannus Palatinus de Rheno.
 Palatinus Hedericus de Sumenborch.
 Theodericus Comes de Flandria.
 Henricus Comes de Namurco.

Signum domini FREDERICI Romanorum Regis.
 Ego Arnoldus Cancellarius, vice Moguntinensis Archiepiscopi 1153.
 & Archicancellarij, recognoui.

Datum Treueris IV. Kalendas Ianuarij, anno Dominicæ Incarnationis millesimo centesimo quinquagesimo tertio, Indictione prima, regnante domino Frederico Romanorum Rege, anno vero regni eius primo.

N O T A T I O N E S.

CONRADVS secundus.) alijs tertius, qui Conradum anno 912. à proceribus Germaniae electum, à Pontifice tamen Romano non coronatum, in catalogo Imperatorum Romanorum collocant. Qua de re vide Notationes in caput proximè subsequens.

S. GAYGERICI Abbatia) fuit olim extra muros urbis Cameracensis sita, in monte, vbi nunc arx Cameracensis, contra Francos à Carolo V. Imp. ædificata, visitur: ut superiore capite diximus. *falsa est, nihil si de s. Gaygeria vobis dixi.*

COMITATVM terræ Cameracensis) de quo vide supra
cap. 27.

NOVVM CASTELLVM) hodie Castellum Cameracesij nuncupatur,
Q3

tur, estque ditionis Episcopalis opidum: de quo vide Codicem nostrum Donationum piarum cap. 46. & 47.

H E L P R A E D V A.) imd hodie tres fluioli seu rivi Hannoniae siccuncupantur, & cadunt omnes in Sabium seu Sambram fluum, Iulio Cælari notum.

G E R T R U D I S) Conradi II. Imp. vxor, sororem habuit nomine **L V T G A R D E M**, quæ fuit vxor Godefridi II. Lotharingiæ inferioris ac Brabantia Ducis: vt ex Auctario Gemblacensi datur intelligi.

Anno 1139. (stilo ecclesiæ Gallicanæ, hoc est, an. 1140. stilo Romano) Godefridus Louaniensis, Dux Lothariensium moritur, & Affligemensis templi sepultura honoratur. Conradus tertius Rex huius nominis Godefridum, filium Godefridi Ducis, facit paterni honoris successorem, ea maximè pro cauſa, quia suæ coniugis sororem ei dederat vxorem.

Anno 1142. Godefridus Iunior, secundus Dux Lotharingiæ, quarco annosui Ducatus, immatura morte præripitur, & Louanij in templo S. Petri tumulatur. Succedit filius eius æquinoctius, primum adhuc agens ætatis annum.

Conradus Rex concessit filio Godefridi Ducis Iunioris, adhuc puerulo, (quem vulgo Godefridum in Cunis nuncupant) quidquid beneficij vel honoris antecesores eius habuerant de manu Imperatoris.

Anno Christi 1152, regni xv. Conradus Imp. diem ultimum claudit: cui succedit Fredericus consobrinus eius. Hactenus ex Auctario Gemblacensi & Affligemensi, quæ nos cum Sigeberti Chronicō Antuerpiæ 1608. edidimus.

G A V E N A) est ius accipiendi certas mensuras granorum ex singulis iugeribus terræ, quod sibi deberi prætendit Princeps seu Comes, qui est Aduocatus ecclesiæ seu monasterij alicuius, ratione suæ Aduocatiæ seu protectionis.

H E N R I C V S de Lemburgh) fratrem & in Ducatu Limburgensi successorem habuit Waleram Comitem de Arlon, siue de Orlauno; vt in Antonini Imp. Itinerario nuncupatur. Stemmatum nostra Principum Belgij cap. 15. lege.

R I N E C K A) hodie Rienecke ad Rhenum.

L O N) Flandris **Loon**, Gallis **Los**, designat Comitatum Lossem, quem hodie Episcopus Leodicensis possidet, in quo opidulum est quod

quod Flandri Borch-loon nuncupant.

CO^ME^S DE MONT^E.) Ducatus Montensis hodie est in diœcesi Colonienſi, vt & Ducatus Iuliacensis ac Cliuenſis. De his tribus Ducatis, (cūm anno 1609. Ioannes Dux sine liberis decessisset) grāuis orta est contentio ac bellum, variis inter Principes.

DVRAS) olim Comitatus in agro Leodicenſi.

CVIK) vulgo *Cuyck*, olim Comitatus, nunc Baronia Brabantia; ad gentem Nassauiam pertinens.

HENRICVS Dux Saxoniæ & Bauariæ cognomento *Catulus*: quem Fredericus I. Imp. expulit, ipsoque pullo, Ducatum Bauariæ **O**THONI Palatino de Vintelinesbach contulit. Ab isto Othonē moderni Bauariæ Duces genus suum ducunt: vt in Annalibus Germanicis passim legitur.

Idem Fredericus Imp. N. Archiepiscopo Colonienſi Ducatum Westphaliæ & Angariæ, Ducatum verò Saxoniæ **B**ERNARDO Comiti de Anhalt contulit.

Henricus verò Catulus, à Frederico Imp. pulsus, ad inferioris Saxonie tractum secessit, vbi nunc est Brunsuicensis Ducatus. Ab isto Henrico originem trahunt moderni Duces Brunsuicenses ac Luneburgenses: vt in Annalibus Germanicis similiter legitur.

MATTHÆVS Dux Lotharingiæ) Superioris seu Mosellanae anno 1176. obiit, in Claro loco, monasterio ord. Cistertiensis, à se condito sepultus. Vide Stemmata nostra Belgica cap. 12.

GODEFRIDVS) in Cunis cognomento, Dux Louaniæ, vt veteres scribebant, seu Louanij, & Lotharingiæ inferioris.

HEREMANNVS Palatinus de Rheno.) Nota Palatinatum Rheni nondum tunc fuisse annexum Ducati Bauariæ.

THEODERICVS) Alsatius, Comes Flandriæ.

HENRICVS) cognomento *Cæcus*, Comes Namurcensis & Luxemburgensis: de quo vide caput proximè subsequens.

CAPVT